

Deling indtil Proklamas Udløb, med mindre den fraværende Arving melder sig forinden. Herom henvises til Endringsforslagene Nr. 50, 51 og 53.

Medens hele Udvalget er enigt om, at der ved disse Forslag vil paa en for de forskjellige Interesser betryggende Maade aabnes en Udgang til at se bort fra saadanne fraværende Personer, som vilde være Arvinger, hvis de vare i Live, men sandsynligvis ere døde, tror Flerparten, at man ikke bør blive staaende herved, men at man overhovedet skylder de hjemmeverende Arvingers Ret ikke at behandle en udenlandsk Arving anderledes, end de umyndige Arvinger behandles. Det foreslaar derfor, at der bekliffes en Fuldmægtig for en saadan Arving, og at denne Fuldmægtig skal have samme Ret og Pligt som Børgen for den Umyndige, saa at han navnlig kan vedgaa Arv og Gjæld (§ 16) og fordre Boet udleveret efter § 74; naar en saadan Forkrift gives, vil Bestemmelsen i Slutningen af § 14, hvorefter der skal bekliffes Nogen til at varetage den i Udlandet fraværende Arvinges Arv paa det offentlige Skifte, naturligvis kunne bortfalde, og Flerparten stiller derfor Forslag herom under Nr. 13, ligesom det under Nr. 14, 20, 21, 54 og 60 stiller de øvrige Forslag, der flyde af ovenstaaende Betragtning. Mindretallet finder, at der herved gjøres et for stærkt Brud paa de nugsældende Grundsætninger, og at Sammenstillingen med de umyndige Arvinger ikke passer, ligesom det ogsaa finder Anledning til at gjøre opmærksom paa, at der ikke kan søges nogen Støtte for de af Flerparten stillede Forslag i Lovforslagets § 73, der angaar et særligt Tilfælde.

Endringsforslaget Nr. 6 til § 9 handler om Betingelserne for Udlevering af et Bo. Udvalget billiger, at Lovforslaget, naar Proklama er udstedt, kræver, at dets Udløb skal oppebies, og at de anmeldte Kreditorer først skulle fyldestgøres, men man tror, at der i Forholdets Natur er Grund til at gaa et Skridt videre og kræve, at Udleveringen, selv om Proklama ikke er udstedt, ikke maa ske uden med de anmeldte Kreditors Samtykke. Hertil sigter dette Endringsforslag, og da Konsekvensen kræver, at det Samme maa gjælde i de i §§ 52 og 74 1ste Stykke omhandlede Tilfælde, har man under Nr. 45 og 56 stillet tilsvarende Forslag til disse Paragrafer.

Endringsforslaget Nr. 7 til samme Paragraf gaar ud paa at give den længstlevende Hægtefælle Ret til under de samme Betingelser at paastaa Boet udleveret; dette stemmer formentlig ganske med Sagens Natur og vistnok ogsaa med den nuværende Praxis.

Endringsforslaget Nr. 8 gaar kun ud paa af praktiske Hensyn at give Skifteretten Myndighed til allerede ved Dødsammølselsen at kunne udlægge Boet til den, som besørger Begravelsen, hvilket Myndighed efter Lovforslagets § 43 kun kan udøves, efter at Boet er overtaget til Behandling og navnlig en Registrering er fæst.

Endringsforslaget Nr. 9 er nærmest at anse som en Redaktionsændring, der gaar ud paa at faa den i Begyndelsen af § 13 udtalte Betingelse for Skifterettens Indskriden indført i § 12, som i Øvrigt omhandler disse Betingelser.

Med Hensyn til Endringsforslaget Nr. 10 bemærkes, at, ligesom Landsstinget allerede ved en Endring i § 12 har søgt at forhindre, at Skifteretterne fremtidig skulde anse det for deres Pligt at foretage Begyndelsesforretningerne hurtigere efter Dødsfaldet end hidtil, saaledes tilsigter Udvalget ved dette Forslag at erholde yderligere Sikkerhed herfor. Naar der ingensomhelst Grund er til at befrygte, at Nogen vil forgribe sig paa den Uddødes Efterladenskaber, vilde det være saarende for de Efterlevendes Følelser og vække Misnøje, hvis Skifteretten indsaandt sig før Begravelsen.

Endringsforslaget Nr. 11 gaar ud paa at affatte Begyndelsen af § 14 saaledes, at der tilveiebringes mere Overensstemmelse med Forkriften i Konkurslovens § 59; herved vil det navnlig opnaas, at Skifteretten ikke nødvendigvis behøver at affende anbefalede Breve til Arvinger og Legatarer, naar der er andre, mere praktiske Maader, hvorpaa den fornødne Underretning kan gives.

Forslaget Nr. 12 til samme Paragraf er nærmest en Redaktionsændring.

Endringsforslaget Nr. 15 gaar kun ud paa, at det i mange Tilfælde saa vigtige Gjenemsyn af Boets Bøger og Papirer ikke bør ske, uden at der gives Arvingerne Leilighed til at være tilstede.

Det fremgaar af Lovforslagets Motiver, at det ikke har været Hensigten med § 16 at afskaffe den Skifteretterne ved Resolution 7de Mai 1799 giinte Bemyndigelse til at lade Registrering i Boer efter Husmænd og Indsiddere foretage af Sognefogden med to tilkaldte Vidnere. Udvalget formener imidlertid, at en udtrykkelig Bestemmelse herom bør indføres i Paragrafen, og at man ved samme Leilighed kan give denne i praktisk Henseende heldige Regel en passende Udvidelse, saaledes at kun de større Registreringsforretninger paa Landet udelukkes. Hertil sigte Forslagene Nr. 16 og 17. Disse Forretninger ville, ligesom hidtil, være at indføre i en særskilt af Amtet autoriseret Protokol; men der er ingen Grund til at beholde den hidtil gjældende Regel, hvorefter Indholdet senere skal afskrives i den almindelige Skifteprotokol. Det vil være Skifterettens Pligt at sørge for, at der gives Arvinger og Legatarer Leilighed til at være tilstede ogsaa ved disse Forretninger — hvilket i Øvrigt Skifteretten i de fleste Tilfælde vil kunne lade Sognefogden besørge —, men da Sognefogden ikke vil kunne føre den Forhandling med Arvingerne, som omhandles i Paragrafens Slutningsbestemmelser, vil der i saadanne Tilfælde hyppig blive Tale om at afholde en særskilt